

си ся изгориль живъ, тури въ умѣтъ си да направи и той като него. И гѣй една нощъ като чува тъмничника че хърка заспалъ, туря свѣщѣтъ подъ леглото си. Сламата на постелкѣтъ му бѣше ся вече запалила, и тѣсната тъмница бѣше ся изпълнила съ гжестъ дымъ. Но ето вратата на тъмницѣтъ ся отварятъ съ силно истракваніе и лукавыйтъ тъмничникъ ся спуща къмъ леглото съ ведрицѣ водѣ въ рѣжкѣ и тугакъ си изгаси огънятъ. Отъ то на сетнѣ не му даваше вече свѣщъ за нощя, и тури си за правило часъ почасъ да влѣзва при него и да го пригледва какво прави.

Най-послѣ привечеръ въ единъ день прѣдставя му ся единъ чиновникъ съ четирма войни и му казва че му ся заповѣдало да го заведе прѣдъ испитовачитѣ. Скочи отъ леглото си повдигнахъ като отъ илектризъмъ, и отиде подирѣ му до въ една голѣмѣ стаѣ, въ срдѣхъ на коѣхто имаше една дълга маса покрита съ зеленъ платъ. Около неѣхъ бѣхъ наседали десетина стотници и тысещници, а прѣдседатель на събраніето бѣше единъ бѣлоглавъ Русецъ генераль.

-- Състояніето ти, каза този прѣдсе-